

Sygn. akt IV P 163/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 sierpnia 2017 r.

Sąd Rejonowy w Jeleniej Górze Wydział IV Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Anna Staszkiwicz

Protokolant: Agnieszka Zamojska

po rozpoznaniu w dniu 16 sierpnia 2017 r. w Jeleniej Górze

sprawy z powództwa **P. J.**

przeciwko **(...) Sp. z o.o. w J.**

o odszkodowanie

I. powództwo oddała,

II. kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa,

III. zasądza od **powoda** na rzecz strony pozwanej kwotę 900 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV P 163/16

UZASADNIENIE

Powód P. J. w pozwie złożonym przeciwko (...) Sp. z o.o. w J. domagał się zasądzenia na jego rzecz odszkodowania w wysokości 2.500 zł, wraz z odsetkami liczonymi od dnia 20.08.2016 r. do dnia zapłaty, tytułem odszkodowania za nie wydanie w terminie świadectwa pracy. W uzasadnieniu wskazał, że strona pozwana nie wydała mu świadectwa pracy, w związku z czym nie może zostać zatrudniony na umowę o pracę ani zarejestrować się w Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana (...) Sp. z o.o. w J., reprezentowana przez zawodowego pełnomocnika, wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na jej rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniesiono, że nie jest prawdą, że strona pozwana nie wystawiła i nie wydała powodowi świadectwa pracy. Powód otrzymał świadectwo pracy w dniu 20.07.2016 r. kwitując własnoręcznie jego odbiór. Ponadto w treści pozwu powód nie wskazał na żadne okoliczności, które skutkowałyby odpowiedzialnością pozwanego na zasadzie art. 99 k.p.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Jest bezsporne, że P. J. został zatrudniony w (...) Sp. z o.o. w J. na podstawie umowy o pracę zawartej na okres próbny od 11.05.2016 r. do 10.08.2016 r. na stanowisku kierownika restauracji.

Jest bezsporne, że w dniu 19.07.2016 r. doszło do rozwiązania umowy o pracę łączącej strony.

W dniu 20.07.2016 r. P. J. odebrał wydane mu przez pracodawcę świadectwo pracy.

Dowód: kopia świadectwa pracy z dnia 19.07.2016 r. w aktach osobowych .

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 97 § 1 kodeksu pracy, w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. Wydanie świadectwa pracy nie może być uzależnione od uprzedniego rozliczenia się pracownika z pracodawcą.

W myśl art. 99 § 1 k.p., pracownikowi przysługuje roszczenie o naprawienie szkody wyrządzonej przez pracodawcę wskutek niewydania w terminie lub wydania niewłaściwego świadectwa pracy. Zgodnie z § 2 tego artykułu, odszkodowanie, o którym mowa w § 1, przysługuje w wysokości wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy z tego powodu, nie dłuższy jednak niż 6 tygodni.

Należy podkreślić, że to na pracowniku spoczywa ciężar dowodu, że świadectwo pracy wydano mu po terminie lub jest niewłaściwe, że poniósł szkodę oraz że ta szkoda (polegająca na niemożliwości podjęcia odpowiedniej pracy) jest normalnym następstwem tych bezprawnych zachowań pracodawcy (art. 6 i 361 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.).

W oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy Sąd nie znalazł podstaw do uwzględnienia roszczenia powoda o odszkodowanie w związku z nie wydaniem świadectwa pracy w terminie.

Strona pozwana stała na stanowisku, że powód otrzymał świadectwo pracy w dniu 20.07.2016 r. kwitując własnoręcznie jego odbiór. Do akt sprawy przedłożono potwierdzoną za zgodność z oryginałem kopię świadectwa pracy, zawierającego pieczęć i podpis pracodawcy oraz adnotację powoda dotyczącą odebrania świadectwa pracy. Powód potwierdził, że to on dokonał tej adnotacji. Z kolei powód na rozprawie w dniu 06.02.2017 r. oświadczył, że podpisywał się na świadectwie pracy, ale wtedy nie było na nim pieczątki i podpisu pracodawcy oraz, że został poinformowany przez I. L., że świadectwo zostanie mu odesłane. Tymczasem przesłuchana w charakterze świadka I. L. zeznała, że nie brała udziału w wystawianiu dla powoda świadectwa pracy, jak również nie wręczała powodowi tego świadectwa i nie była tego świadkiem. Kadrami u strony pozwanej zajmowała się firma zewnętrzna i to ona miała wystawić dla powoda świadectwo pracy, na podstawie przesłanych przez nią dokumentów. I. L. potwierdziła, że spotkała się z powodem w kawiarni (...), lecz było to spotkanie o charakterze prywatnym i nikt nie był o nim informowany, stąd nie sądzi, aby powód dostał od niej świadectwo pracy.

Sąd ocenił zeznania świadka jako wiarygodne, nie znalazł bowiem żadnych podstaw, aby podważyć ich prawdziwość. Powód nie stawiał się na rozprawie i nie złożył zeznań, wobec czego nie odniósł się w żaden sposób do twierdzeń świadka. Tym samym powód nie wykazał żadnym dowodem okoliczności, na które powoływał się na rozprawie w dniu 06.02.2017 r.

Z tych względów Sąd oddalił powództwo w punkcie I wyroku.

Strona pozwana była reprezentowana w niniejszym postępowaniu przez zawodowego pełnomocnika. Biorąc pod uwagę wartość przedmiotu sporu (2.500 zł) koszty zastępstwa procesowego należało ustalić na podstawie § 2 pkt 3 w zw. z § 9 ust. 1 pkt 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie, w brzmieniu obowiązującym przed 27.10.2016 r. W tym zakresie stawka wynagrodzenia pełnomocnika wynosiła 900 zł. Strona pozwana proces wygrała i w związku z tym na zasadzie wynikającej z treści art. 98 k.p.c. należał się jej zwrot kosztów procesu, na które składało się wynagrodzenie pełnomocnika w wysokości 900 zł.